

FESTAMPA 2017

Hble. Consellera, Director General d'Atenció a la Comunitat Educativa, Director General de Centres Concertats, President del Consell Escolar de Catalunya, amics i amigues de les AMPAs i de l'escola cristiana de Catalunya.

En primer lloc us vull fer avinent el nostre agraïment per haver volgut compartir aquesta festa amb nosaltres. Ens ho prenem com una mostra de reconeixement a la feina que es fa des de l'escola cristiana, que em consta que valoreu molt positivament, i ens ho prenem com a alenada que ens impulsa a seguir treballant i creixent, a seguir compromesos i il·lusionats.

També voldria transmetre l'agraïment de les famílies a la Fundació Escola Cristiana de Catalunya i, molt particularment, al Pare Enric Puig pel seu suport personal, i a tot el personal de la fundació sense els quals se'ns faria molt difícil arribar a tots vosaltres.

I com a famílies penso que també hem de reconèixer el treball, l'esforç i la dedicació de mestres i professors, de les institucions titulars i de tantes persones implicades i compromeses amb l'educació dels nostres fills i filles.

Finalment, el meu reconeixement a tota la gent que heu fet vostra aquesta jornada. Agraïeu el vostre compromís que ens omple de força per seguir treballant per l'educació dels nostres fills i filles i per l'educació al nostre país. I gràcies a la gent de l'Escola Pia pel vostre acolliment i la vostra disponibilitat. Per cert, felicitats pels vostres 400 anys.

I avui estem demostrant que **SOM COMUNITAT**, que tots plegats **FEM ESCOLA** i que la sinèrgia família-escola pot esdevenir imparabile quan està ben engrassada, ben alineada.

Aquesta sinèrgia està fonamentada necessàriament en la implicació tant de la família com de l'escola.

Cal la predisposició i la complicitat amb l'escola i de l'escola.

Cal la predisposició i la complicitat amb les famílies i de les famílies.

Només en un clima relacional positiu i ple de generositat, aquestes predisposicions i complicitats omplen de coherència la suma i generen l'efecte sinèrgic que fa que 2 i 2 siguin més de quatre.

Si ens ho proposem, és possible.

Tots plegats som plenament conscients que l'escola, per tal de desenvolupar el seu paper, necessita una visió de 360º sobre els infants, una visió panoràmica sobre les seves necessitats, sobre les seves fortaleces i les seves febleses, una visió polièdrica sobre les seves il·lusions i els seus anhels, sobre les seves capacitats i les seves possibilitats.

Només amb aquesta visió de 360º, panoràmica i polièdrica, de la que les famílies necessàriament n'hem de forma part activa i positiva, podem aspirar a construir

comunitats educatives cohesionades,

en escoles acollidores i obertes, i

amb famílies implicades i positives, i AMPA's il·lusionades i compromeses;

així, tots junts treballant per empènyer i millorar el procés educatiu i de creixement dels nostres fills i filles, que, a fi de comptes, és l'objectiu fonamental que tots busquem.

I estic convençut que estem en el camí. Cadascú des del seu lloc treballem en positiu per acostar-nos cap a aquest objectiu, potser cap a aquest somni. I ho fem des del compromís. Com dèiem quan vam presentar els premis CCAPAC Compromís Educatiu, estem convençuts que *“només des del compromís s’obren camins cap el somni”*.

I aquest compromís el posem al servei de l’educació en un moment en que, en paraules d’en Lluís Font, president del Consell Escolar de Catalunya, *“l’ecosistema educatiu està en ebullició”*. I des de l’escola cristiana no renunciem al nostre paper; al contrari, volem ser, com ho hem estat en la nostra llarga trajectòria, protagonistes (en la part que ens toca) d’aquesta transformació innovadora, que no creiem que s’hagi de veure com un objectiu en sí mateixa ni com la solució de tots els problemes, sinó com un instrument al servei de les persones i al servei d’una educació que ha de sortir del cor per arribar al cor, al servei de **l’acompanyament** a les persones que tant **singularitza i identifica l’escola cristiana**.

Una educació que, no ho oblidem, segurament és un dels principals actius de progrés d’un país i que cal entendre-la, en definició de la UNESCO en el seu document *“Repensar l’educació”* com a bé comú, un bé que, **independentment del seu origen públic o privat**, es caracteritza per una destinació vinculant i necessària per a la realització dels drets fonamentals de les persones, fent una crida a protegir els 4 pilars de l’educació: **saber, fer, ser i viure junts**.

Si ens creiem aquest substrat i aquests pilars, penso que tindrem clar que el procés educatiu, que no pot ser neutre, necessita **pluralitat**. I aquesta qüestió, que des del meu punt de vista és una qüestió que pensava que havia estat superada el segle passat, encara és utilitzada demagògicament com a font de conflicte per aquells que semblen advocar per l’homogeneïtzació. I això em sembla propi d’altres èpoques afortunadament superades.

L’escola cristiana, des del seu caràcter propi, fonamentat en els valors de l’evangeli de Jesús presenta a la societat i a les famílies **la seva proposta**, tant des d’un punt de vista pedagògic com des d’un punt de vista vivencial, posant-la al servei dels processos de creixement i maduració dels nostres infants i joves.

I les famílies hem de poder exercir el dret a triar l’educació per als nostres fills en un marc de llibertat i diversitat. Aquest és el nostre “dret a decidir”. Hi ha qui, des d’aquella visió homogeneïtzadora i igualitarista el nega.

- ✓ Per què aquests intents uniformitzadors, des del meu punt de vista tan tronats com perillosos?
- ✓ Per què aquests intents de desprestigi sobre l’escola concertada i, especialment, sobre l’escola cristiana, acusant-nos de tots els mals de l’escola pública?
- ✓ Per què aquest atac constant per evitar el desenvolupament espiritual de les persones?
- ✓ Per què aquest intent de considerar l’escola concertada com a anomalia i com a subsidiària de l’escola pública, anant contra tota lògica històrica i contra la voluntat de construir?

Ja n’hi ha prou. Ja n’hi ha prou de mentides. Ja n’hi ha prou d’insults. Ja n’hi ha prou de manca de respecte. ¿Com es pot aspirar a construir una societat plural si es pretén uniformitzar l’educació, si es pretén eliminar la diferència?

L’ambient està ple de silencis còmplices, i ja n’hi ha prou. **Que no ens desconcertin**. I ja m’enteneu. Cal dir alt i clar que som aquí per sumar, per contribuir a millorar l’educació al

nostre país i per ser una opció per les famílies. Perquè el nostre dret a triar l'educació que volem per als nostres fills s'està posant en qüestió. Volen eliminar el nostre dret a triar escola.

Permeteu-me que us doni la meva resposta a tots aquests perquè: des del meu punt de vista i, per tant, opinió subjectiva, el motiu és **polític**: volen el control ideològic de l'educació; ens volen uniformes. Estan per un **adocrinament uniformitzador**, que tendeix a eliminar la diferència, que corre el risc de matar el talent i que anul·la la vivència d'uns valors triats des de la llibertat d'opció de les famílies. I els qui volem optar, els qui volem triar i demanem pluralitat, molestem.

Per cert, permeteu-me una paraula, amb tot el respecte per al President de la Generalitat que fa ben poc ha participat en una campanya en defensa de l'escola pública impulsada per aquells que, a partir de la difamació, volen eliminar l'escola cristiana i l'escola concertada, cosa que, per cert, és el més **antisocial** que podrien proposar.

President: jo no tinc cap problema en que vostè porti els fills a l'escola pública. Tot el meu respecte. Però també dic aquestes paraules que li sonaran: "Content i convençut que els meus fills estan en molt bones mans ... **a l'escola cristiana.**" Nosaltres creiem en una escola oberta i diversa que contribueix de manera decisiva a que l'educació esdevingui **pedra angular** en la construcció d'una societat plural, democràtica i més justa, on tothom hi té cabuda i en la capacitat de sumar per fer-la créixer i progressar. I les famílies no ens amaguem. Les famílies de l'escola cristiana ens sentim plenament compromeses i volem reforçar i empoderar la vivència de la identitat pròpia i de comunitat amb l'escola, per tal de bastir aquest model social plural.

I jo em permeto demanar-vos, Consellera, que entre tots siguem capaços de crear espais de diàleg sincer i obert, que ens permetin superar aquests prejudicis i aquestes visions retrògrades que ens impedeixen construir l'escola del segle XXI. Nosaltres hi estem disposats. De tot cor. Però sense agressions i sense qüestionaments de base sobre la nostra existència.

El futur s'està jugant a l'escola, i no pot ser que es jugui amb l'escola. Està clar que no podem donar respostes del segle XIX a les preguntes i els reptes que ens planteja l'educació i la construcció de la nostra societat al segle XXI.

Perquè estic convençut que aquesta pluralitat necessita col·laboració pública-privada. Respectem molt l'escola pública. Però també volem ser respectats. Estic convençut que el model que tenim a Catalunya és un model d'èxit i referent, amb un equilibri públic-privat que serveix d'una banda a la **pluralitat** i d'altra banda, a l'**equitat**.

Parlem un moment **d'equitat i d'igualtat d'oportunitats**. En nom de l'equitat, i d'una manera que m'atreveixo a qualificar de demagògica i barroera, s'acusa l'escola concertada i, en particular, l'escola cristiana, de segregadora i elitista per raons econòmiques. I això em sembla al·lucinant. Podem entendre que hi ha limitacions de recursos, però no podem entendre la persecució a que som sotmesos. Tots sabem que el finançament que reben els centre concertats no és suficient, per la qual cosa les famílies hi hem de contribuir per tal que des de l'escola s'ofereixi el servei educatiu que es proposa i, fins i tot, per tal de garantir la supervivència de la mateixa escola.

Només podem parlar d'equitat en un sistema en que el finançament estigui **garantit per a totes les famílies en condicions d'igualtat**. En aquest àmbit, com a mínim, necessitem que aquests

esforços siguin reconeguts per part de tothom. I una manera de fer-ho seria publicar el cost de la plaça escolar, i el que l'administració aporta a una plaça pública i a una de concertada. Perquè a fi de comptes, amb els nostres impostos i el nostres recursos, contribuïm al sosteniment del sistema (tant públic com concertat) i a sobre, hem de contribuir al sosteniment de les nostres escoles. Això no és un pagament duplicat?

Us agraïm, Consellera, la vostra valentia en reconèixer públicament aquest fet. Però em permeto demanar un pas més endavant: publiquin si us plau, el cost de la plaça escolar per una qüestió de transparència i per fer callar aquests arguments demagògics i injusts. L'Administració en té les dades. Sabem que hi pot haver diferències en funció de la metodologia. Però fins i tot es van publicar les balances fiscals. ¿Es el cost de la plaça escolar més misteriós? Tots sabem per on aniran els trets i que com a mínim serveixi per una qüestió de transparència, d'una banda, i de dignitat per una altra. Perquè cal tenir present el valor social dels concerts educatius, i el dèficit social que comporta la seva insuficiència. Penso que les famílies ens ho mereixem.

I permeteu-me acabar amb un missatge per a les AMPAs.

No parlaré ara del paper de les AMPAs, que fa ben poc hem reconegut públicament a través d'un article que ha tingut força acceptació, ni de què fa la CCAPAC, que per a això ja tenim trobades d'AMPAs en xarxa, assemblees, publicacions, etc. Sabeu, però, que teniu el nostre reconeixement i que estem a la vostra disposició per tal de col·laborar en tot allò que pugueu necessitar i per empènyer i **encomanar il·lusió, compromís i passió**.

- ✓ **a encomanar il·lusió:** només així l'educació estarà amarada de positivitat;
- ✓ **a encomanar compromís:** només així l'acció és autèntica;
- ✓ **a encomanar passió:** només estimant allò que fem arribarem al cor dels nostres infants, de les nostres famílies, de les nostres comunitats.

Us animo a que la feina que feu des de les AMPAs estigui sempre impregnada de les 3 i's: Il·lusió, implicació i integració. Actueu amb optimisme i entusiasme; amb autenticitat i empatia. Només així podreu **teixir un vincle de confiança** indestructible amb les nostres escoles, que tindrà un efecte multiplicador en l'educació dels nostres fills i filles, fonament, com he dit abans, d'un sistema educatiu al servei de la construcció d'una societat més justa.

Ens faria molta il·lusió que aquesta trobada hagi servit per reforçar la nostra identitat i el nostre sentiment de pertinença a l'Escola Cristiana de Catalunya.

Ens faria molta il·lusió que sortim d'aquí amb les piles carregades d'il·lusió, amb el nostre compromís enfortit i disposats a omplir de passió la feina que fem dia rera dia. Ens faria molta il·lusió que sortim d'aquí disposats a encomanar el que hem viscut.

Perquè no ho oblidem: **SOM FORÇA**. Força entesa com a potència i vigor, i força entesa com a quantitat.

Força de les famílies i de l'escola cristiana que camina amb pas ferm i decidit per millorar cada dia i per contribuir a la construcció del nostre sistema educatiu i d'una societat més justa i plural.

I **força gent**, com avui esteu demostrant, disposada a comprometre's i a encomanar la seva il·lusió, el seu compromís i la seva passió.

Moltes gràcies i endavant.

Barcelona, 2 d'abril de 2017.